

man dog finder Grund til at foreslaa, at Valgene skulle godkjendes af Politimesteren. — Forholdet stiller sig ganske paa samme Maade med Hensyn til den Bestemmelse i Lovforslaget, at Ingen mod Betaling maa have noget Barn, der er under 7 Aar gammelt, i Kost og Pleie uden dertil at have erhvervet Politiets Tilladelse. Politimesteren vil være stillet ganske som overfor Valget af de paalidelige Mænd og Kvinder. Han kan ikke kjende Befolkningen i sin Jurisdiktion saaledes, at han kan have et tilbørligt Skjøn over de eventuelle Pleieforældres moralske og sociale Vilkaar, og han vil derfor i disse Tilfælde ligeledes være henvist til at søge Oplysninger hos lokale Autoriteter, men naar man kjender Folks naturlige og berettigede Sky for uden meget tvingende Grunde at udtale en nedfættende Dom om Andre, især, naar Meddelelsen er en frivillig Sag, ligger det nær at forudsætte, at de Oplysninger, Politimesteren i saadanne Tilfælde faar, ofte vilde være mindre betryggende. Overlader man det derimod til Kommuneraadet at give eller nægte Tilladelse til at antage Pleiebørn, vil formentlig opnaas en paalideligere Afgjørelse. Kommuneraadet har det personlige Kjenndskab og behøver ikke at gaa efter Attester og Anbefalinger, og skulde en Familie, som ikke egner sig dertil, ønske et Barn i Pleie, vil Kommuneraadet let finde en Form for at afvise en saadan Begjæring, uden at det sker paa en for de Paagjældende støvende Maade. — Det er imidlertid ikke Udvalgets Mening, at Tilfynet med Pleiebørn i den Grad skal gjøres til et kommunalt Anliggende, at Politiet slet ikke i dette Forhold skulde have nogen Myndighed; tværtimod, naar Tilfynet finder Grund til Klage over Pleieforældrene, skal Politiet træde selvstændig op og anstille de fornødne Underfølgelser. — Til det Foransførte slutter sig Vædringsforslagene Nr. 2, 3, 4 og 5.

Ifølge Lovforslaget er Tilfynet indskrænket til at gjælde for Børn under 7 Aar, fordi Barnet, naar det indtræder i den skolepligtige Alder, ikke saaledes vil kunne

unddrages alt Tilfyn fra det Offentliges Side, som i den yngre Alder. Det forekommer dog Udvalget betænkligt, at lade Pleiebarnet udgaa af det hidtilværende Tilfyn med det 7de Aar, da der ikke synes hertil at være tilstrækkelig Føie i den Omstændighed, at Barnet kommer i Skole; tværtimod finder der ofte en ublid for ikke at sige haard Behandling af Børnene Sted i de paafølgende Aar, og da man endvidere ikke finder tilstrækkelig Grund til at unddrage de af Fattigvæsenet selv i Pleie anbragte Børn fra det ved Loven etablerede Tilfyn, vil der komme mere Kontinuitet i den hele til Børnenes Vel sigtende Foranstaltning, naar Tilfynet for dem alle udstrækkes til det 14de Aar. (Vædringsforslag Nr. 1) — Forjaaviddt man har foreslaaet, at ogsaa de af Fattigvæsenet i Pleie anbragte Børn skulle gaa ind under Lovens Tilfyn, tror man dog, efter de Udvalget meddelte særdeles nøiagtige og udførlige Oplysninger, herfra at burde undtage de af Kjøbenhavns Fattigvæsen rundt om paa Landet anbragte Pleiebørn. Disse Børn ere nemlig stillede under langt heldigere Vilkaar end andre Pleiebørn, der drages Omfjorg for dem lige til deres 18de Aar og stundom længere, der føres Tilfyn med dem af vedkommende Sogns Præst, i Forbindelse med at Kjøbenhavns Fattigvæsen hvert Aar udsender Mænd, der undersøge Børnenes Forhold, og man vilde derfor gribe i høi Grad forstyrrende ind i den for de kjøbenhavnske Pleiebørn med megen Omhu og megen Beføstning gennemførte Ordning, saafremt man vilde give Lovens Anvendelse paa dem (Vædringsforslag Nr. 7). Derimod finder Udvalget ikke, at den samme Betragtning kan gjøres gjældende med Hensyn til de af Fødsels- og Pleiestiftelsen i Pleie satte Børn, hvortor man foreslaar, at Bestemmelsen derom udgaaer (Vædringsforslag Nr. 8).

I Lovforslagets § 6 bestemmes, at Dødsattester (o: de af en Læge eller Sigstynet i Henshold til Lov af 2den Januar 1871